

[Bertel Dahlgaard.]

havde skåret toppen af det dyre byggeri. Det er vist rigtigt, det gør man nu. Men hvad er det udtryk for? Ikke for, at man har fået omkostningerne ned. Det er udtryk for, at lejlighederne bliver ringere. Vi kan strides om, hvorvidt det er berettiget under de nuværende forhold, men det har ikke noget med omkostningernes nedbringelse at gøre.

Med hensyn til, at finansieringskrisen overraskede ministeren, som han sagde forleden, vil jeg sige, at det godt kan være, at en og anden ting kan tjene til undskyldning derfor, men den har bevirket, at vi i dag har 5 000 færre påbegyndte lejligheder end ellers.

Med hensyn til det tredje spørgsmål om ansvaret for, at nye metoder ikke førte til billigere omkostninger, sagde ministeren: Skal jeg have ansvaret for det? Dertil vil jeg sige nej, absolut ikke hele ansvaret, men der er ikke tvivl om, at der på disse områder foregår noget så urimeligt, at det er ministerens pligt at føre det frem, eventuelt også for offentligheden, så at den kan påkaldes overfor de urimeligheder, man ser på dette punkt.

Ministeren bebrejder mig, at jeg går over gærdet, hvor det er lavest. Det gør vel da enhver fornuftig mand, det er da indlysende, og ministeren må virkelig ikke vente, at jeg lader være med at kritisere ham, fordi gærdet er lavt.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg har ikke opfattet det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarps bemærkninger om undersøgelsen i finansministeriet som et spørgsmål til mig, men kun som en udtalelse om, at det ærede medlem syntes, det ville være rimeligt, at der også deltog andre sagkyndige end ministeriets embedsmænd, f. eks. jurister og repræsentanter for kvindeforeningerne. Må jeg dertil for det første sige, at en del af finansministeriets embedsmænd er jurister, såvidt jeg ved gode jurister. Jeg tror, den side af sagen er der taget hensyn til. Og hvad angår repræsentanter for kvindeforeningerne, vil jeg gerne fremsætte den principielle bemærkning, at ved en undersøgelse skal man ikke i og for sig have repræsentanter for forskellige interesser; ved den skal man have tingene kortlagt. Så kommer forhandlingerne om, hvordan man skal stille sig til spørgsmålenes løsning; dér kommer interesserne og de politiske synspunkter frem, og dér vil jeg selvfølgelig gerne medvirke til, at repræsentanter for kvindeforeningerne, måske også andre interesseorganisationer, får lov at udtale sig.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde, at han altid gik over, hvor gærdet var lavest. Jeg går ud fra, at han dermed ikke har villet bekræfte det almindelige ordsprog. Jeg har ikke, selvom det ærede medlem søgte at dreje det bort, nogen ændring at foretage i den opfattelse, at det ærede medlems kritik af den situation, vi befinder os i i dag, har været letkøbt.

Det ærede medlem mente, at min forgænger utvivlsomt ville være mødt med et forslag i huslejeudvalget. Skulle jeg give udtryk for en vis sorg over, at den forrige regering ikke er regering længere, så ville jeg dele det ærede medlems opfattelse, for også jeg ville gerne have set, hvordan det forslag var kommet til at se ud. Men nu ligger det altså ikke sådan, og jeg tror iøvrigt, at det var i min forgængers tanke — han er selv tilstede og kan bekræfte eller afkræfte det —, at det netop skulle være en sag til fri diskussion i udvalget. (*Bertel Dahlgaard:* Ja, det skal det da også!) Ja, men ikke på grundlag af noget regeringsforslag, men på grundlag af en saglig undersøgelse af de forskellige herhenhørende forhold, som hele udvalget skulle deltage i. Jeg har den opfattelse, at det virkelig var den politiske hensigt med den form, kommissoriet fik, og den måde, hvorpå udvalget udbad sig sagkyndig assistance udefra til at bistå sig.

Det ærede medlem henviser som støtte for berettigelsen af den kritik, han retter mod mig med hensyn til finansieringsforholdene, at jeg har sagt, at finansieringskrisen overraskede mig. Ja, men det ærede medlem ville, hvis han havde fulgt udviklingen i de taler, jeg har holdt om denne sag, have lagt mærke til, at det naturligvis måtte overraske mig efter de forhandlinger, jeg havde ført ude omkring med pengeinstitutterne, at krisen kom, således at pengeinstitutterne generelt afviste byggelån.

Det ærede medlem gav mig den indrømmelse, at vi naturligvis ikke kunne diktere en lang række af de omkostninger, som indgår i byggeriet med nye byggemetoder. Jeg takker det ærede medlem for denne indrømmelse. Det ærede medlem sagde, at der måtte gøres noget, bl. a. måtte man henlede offentlighedens opmærksomhed på dette forhold. Jeg skal gerne gøre, hvad jeg kan for stadigvæk at pege på det. Jeg har gjort det gentagne gange, og det ærede medlem har nu også gjort det, og tilsidst må offentligheden da få øje for det højst besynderlige og mærkværdige i, at det skal være lige så dyrt at arbejde med glideforskallinger og tekniske instrumenter af nyeste opfindelse